

ת"פ 46229/04/17 - מדינת ישראל נגד אברהם קריף, עידן קריף, מנור כושנגי, אוהד כושנגי, דודו חוטה

בית המשפט המחוזי בבאר שבע
ת"פ 46229-04-17 מדינת ישראל נ' קריף (עציר) ואח'

בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אליהו ביתן
בעניין:

המאשימה: מדינת ישראל

נגד

הנאשמים: 1. אברהם קריף (עציר)

2. עידן קריף

3. מנור כושנגי

4. אוהד כושנגי (עצור בפיקוח)

5. דודו חוטה

גזר דין לנאשמים 1 ו- 2

כללי

1. לאחר שמיעת עד תביעה אחד, הגיעו הצדדים להסדר טיעון במסגרתו הוגש נגד הנאשמים כתב אישום מתוקן והנאשמים הודו בעובדותיו.

אלה עיקרי כתב האישום המתוקן:

הנאשמים 1 ו-2 הם אחים והם קרובי משפחה של הנאשמים 3 ו-4. בין הנאשמים 1 - 4 והנאשם 5 ישנה היכרות חלקית מוקדמת. קארין מונשונגו, לורן מונשונגו, לינוי יחזקאל, נוי ראובן ואילונה אורלוב (להלן: "קארין", "לורן", "לינוי", "נוי", "אילונה" וביחד "הבנות"), הן חברות. בין לינוי ונוי לבין הנאשמים 1 - 4 ישנה היכרות מוקדמת. הנאשם 3 ולינוי היו בעבר בני זוג. בין הנאשם 5 לאילונה יש היכרות מוקדמת.

הנאשם 5 הוא בעלים של 2 כלבים מסוג "בול טרייר" אותם הוא מגדל בחצר ביתו (להלן: "הכלבים"). במועד הרלוונטי היה הנאשם 4 משוחרר בתנאים מגבילים במסגרת מ"ת 23379-01-17, ובין היתר תחת תנאי של מעצר בית מלא בפיקוח ערבים.

בתאריך 09.04.17 לאחר חצות, הנאשמים 1-4 בילו במועדון בעיר באר-שבע. באותו מועד גם הבנות בילו באותו מועדון. בסביבות השעה 03:00 אילונה עזבה את המועדון ונסעה לביתו של הנאשם 5.

עמוד 1

כעבור כשעה, יצאו גם שאר הבנות מהמועדון ובתיאום עם אילונה נסעו לביתו של הנאשם 5. לאחר מספר דקות, הנאשם 3 יצר קשר עם לינוי והיא סיפרה לו שהיא נמצאת בביתו של הנאשם 5 וביקשה ממנו להגיע ולאסוף אותה. בהתאם לכך הנאשמים 1 - 4 נסעו לביתו של הנאשם 5, ברכבו של הנאשם 1 שנהג ברכב, ועצרו את הרכב בסמוך לביתו של הנאשם 5. לינוי, נוי, קארין ולורן יצאו מהבית לכיוון הרכב ובהגיען לרכב, הנאשם 3 יצא מהרכב והחל לדבר איתן, והנאשמים 2 - 4 הצטרפו אליו. אילונה הצטרפה גם היא לבנות שהיו ליד הרכב, ובין הנאשמים 1 - 4 לבנות התפתח ויכוח הכולל צעקות. בעקבות הצעקות הנאשם 5 יצא מביתו והלך לעבר המקום בו היו הבנות והנאשמים 1-4. התפתח ויכוח בין הנאשמים 1,3, ו-4 לנאשם 5, שכלל איומים הדדיים, במסגרתם הנאשם 5 אמר לנאשמים 1 - 4 שיסתלקו מהמקום אחרת הוא ידקור אותם. בהמשך, התפתחה קטטה בין הנאשם 5 לנאשמים 1,3 ו-4 במהלכה היכו הנאשמים 1,3 ו-4 את הנאשם 5 בבעיטות ובאגרופים בכל חלקי גופו והוא נפל על הרצפה והם המשיכו להכות אותו. בשלב מסוים הנאשם 5 הצליח להתחמק, רץ לביתו, הצטייד בסכין גדולה, שחרר את הכלבים שבבעלותו ולקח אותם עמו, ורץ חזרה לכיוון הנאשמים 1 - 4 במטרה לתקוף אותם עם הסכין. במקום התפתחה קטטה נוספת בין הנאשם 5 לנאשמים 1,3 ו-4 במהלכה הנאשם 5 דקר את הנאשם 4 בסכין בירך רגל ימין; הנאשם 1 דקר את הנאשם 5 באמצעות חפץ חד, מספר דקירות בפלג גופו העליון, 2 דקירות בגב מצד ימין, מספר דקירות בבטן מצד ימין, דקירה באגן ימין, 2 דקירות בגב התחתון, ודקירה אחת בירך שמאל, ומי מהנאשמים 1 או 3 הכה את הנאשם 5 באלה, מכה חזקה בראשו. הנאשם 2 היה במקום ולא מנע את הפשע וגם לא נקט באמצעים סבירים למנוע את עשייתו או השלמתו. במהלך הקטטה, הנאשם 2 נדקר דקירה עמוקה בחזה מצד ימין.

בשלב מסוים החלו להתאסף אנשים בזירת האירוע והנאשמים חדלו ממעשיהם. הנאשמים 1 - 4 נסעו לבית החולים "סורוקה" שם הנאשמים 2 ו-4 ירדו מהרכב, והנאשמים 1 ו-3 נסעו מהמקום.

בבית החולים הוברר, כי הנאשם 2 סובל מדקירה עמוקה בחזה. הוא נותח ואושפז; הנאשם 4 סובל מחתך בקוטר של 3 ס"מ בירך ימין, שנסגר באמצעות סיכות; והנאשם 5 סובל ממספר דקירות כפי שתואר, ומחתך באורך 10 ס"מ בראשו, והוא טופל באמצעות חבישות, וסגירת החתך בסיכות. הוא סירב להתאשפז ועזב את בית החולים.

2. על יסוד הודאת הנאשמים בעובדות כתב האישום המתוקן כאמור, הם הורשעו בעבירות כדלהלן-

הנאשם 1 - פציעה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 334 בנסיבות סעיף 335(א)(1) ו- (2) לחוק העונשין תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"); איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

הנאשם 2 - אי מניעת פשע, לפי סעיף 262 לחוק העונשין.

3. במסגרת הסדר הטיעון הסכימו הצדדים להמליץ במשותף לבית המשפט להטיל על הנאשמים את

העונשים הבאים:

הנאשם 1 - 16 חודשי מאסר בפועל, כולל הפעלת מאסר על תנאי בן 10 חודשים.

הנאשם 2 - שישה חודשי מאסר בפועל, אשר אם הממונה על עבודות השירות יחווה דעתו שהוא מתאים לביצוע עבודות שירות, הוא יוכל לשאת את עונש המאסר בעבודת שירות.

בנוסף, יוטל על כל אחד מהנאשמים מאסר על תנאי לפי שיקול דעת בית המשפט.

4. בעת ביצוע העבירות היו הנאשמים צעירים מגיל 21 ועל כן שירות המבחן התבקש להכין עליהם תסקירים. בנוסף, הממונה על עבודות השירות התבקש לחוות דעתו על התאמת הנאשם 2 לשאת מאסר בעבודות שירות.

5. **תסקירי שירות המבחן על הנאשמים**

הנאשם 1

בתסקירי שירות המבחן על הנאשם 1 צוינו בין היתר הדברים הבאים:

בן 19, רווק. עצור כ- 11 חודשים. טרם מעצרו התגורר כחודשיים בבית אמו ועבד בהובלות. לפני כן נשא מאסר על עבירות אלימות והחזקת סכין.

לדבריו סיים 11 שנות לימוד ועזב את המסגרת החינוכית על רקע בעיות משמעת והתנהגות, ובגיל 13 יצא לעבוד על מנת לסייע לאמו. לא גויס לצה"ל נוכח מעורבות פלילית. הנאשם 2 הוא אחיו הבכור. אביו ריצה עונשי מאסר, בין היתר על התנהגות אלימה כלפי האם. אמו סובלת מבעיות בריאותיות.

הנאשם הסביר כי מעורבותו הפלילית נובעת מהיעדר שיקול דעת ומהסביבה החברתית עמה התרועע, ותיאר כי במצבי מתח וקונפליקט בהם הוא חש השפלה, הוא עלול להגיב באימפולסיביות וללא חשיבה.

בהתייחס לעבירות בתיק זה, תיאר כי לאחר ששמע צעקות וקללות יצא מהרכב וראה את אחיו- הנאשם 2- צועק כי נדקר והבחין שגם הנאשם 4 נדקר, והבחין בנאשם 5 רץ לעברם. אז התקיל את הנאשם 5, רכן מעליו ודקר אותו בסכין שמצא בזירת האירוע. מסר כי לא חשב על השלכות מעשיו, נלחץ ולאחר מכן אסף את הנאשמים 2 - 4 והם נסעו לבית החולים.

הוא הביע חרטה על מעשיו ורצון לפצות את הנאשם 5. וציין כי לאחר האירוע וההליכים המשפטיים שהחלו

בעקבותיו הוא מעוניין לשנות את אורחותיו ולכן השתלב בקבוצות טיפוליות שונות בכלא.

שירות המבחן ציין כי בעבר הנאשם התקשה לשתף פעולה עם שירות המבחן והרושם היה כי קיימת רמת סיכון גבוהה להישנות התנהגות פוגענית מצדו.

כיום, שירות המבחן ציין כי שילובו בהליך טיפולי במהלך מעצרו עשוי לאפשר לו לרכוש כלים לויסות דחפיו התוקפניים ולמציאת אלטרנטיבות התנהגותיות. אך הדגיש כי נטיית הנאשם להסביר את התנהגותו התוקפנית בגורמים חיצוניים; עברו הפלילי, הכולל עבירות אלימות; והעובדה כי ביצע את העבירה לאחר ששוחרר ממאסר; מובילים להערכה כי קיימת רמת סיכון גבוהה להתנהגות תוקפנית מצדו בעתיד ולהישנות מעורבות בפלילים.

הומלץ להטיל עליו עונש מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס.

הנאשם 2

בתסקיר שירות המבחן על הנאשם 2 צוינו בין היתר הדברים הבאים:

בן 21. בת זוגו בהריון. סיים 12 שנות לימוד. בהיותו תלמיד היה מעורב במקרי אלימות במסגרת בית הספר, ועבר בין מסגרות על רקע בעיות בתחום הלימודי והתנהגותי. בשל מעורבותו בפלילים לא גויס לצה"ל.

הוריו התגרשו על רקע אלימות האב כלפי האם. אביו התחתן בשנית, וכיום מרצה עונש מאסר בגין אלימות כלפי בת זוגו.

בעבר הנאשם שולב בתוכניות טיפוליות בתחום השימוש בסמים ואלכוהול, ניהול כעסים והכנה לצה"ל. הוא עמד במרבית מרכיבי התוכנית הטיפולית, אך היה פער בין תפקודו החיובי להיעדר התובנות שלו לבעיותיו, והוא הופנה לאבחון פסיכולוגי, שתוצאותיו העידו כי הנאשם מתפקד ברמת פיגור, על אף שאינו סובל מפיגור, כי בוחן המציאות שלו בינוני אך נחלש באופן קיצוני מול גירויים מעוררי רגש, וכי גבולותיו אינם ברורים. בתחילת שנת 2015 הנאשם ביקש להפסיק את ההליך הטיפולי.

במסגרת הליך המעצר בתיק זה, הנאשם שולב בקבוצה ייעודית לעצורי בית, לצד שיחות פרטניות. נמסר כי הוא הרבה לשתף אודות הקשיים עמם מתמודד לאור תנאי מעצר הבית. הוא התקשה להתמיד ולהגיע באופן סדיר למפגשים הקבוצתיים ובשלב מסוים הוחלט להוציאו מהקבוצה.

הנאשם שיתף כי החל להשתמש בסמים בגיל 14, בשילוב עם שתיית אלכוהול. מסר כי בשנים האחרונות צרך סמים מסוג קוקאין בתדירות של אחת לחודש. ציין כי אינו רואה בעייתיות בתחום זה ושולל נזקקות טיפולית.

אשר לעבירות נשוא תיק זה ציין כי לא לקח חלק בקטטה.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתקשה לבחון באופן מעמיק את דפוסי התנהגותו והמליץ להטיל עליו עונש מאסר בעבודות שירות, ומאסר על תנאי ארוך ומשמעותי.

6. הממונה על עבודות השירות חיווה דעתו כי הנאשם 2 כשיר לבצע עבודות שירות ואף מצא לו כזו.

7. ב"כ המאשימה הגישה את המרשם הפלילי של הנאשמים 1 ו- 2, ואת גזר הדין בתיק פלילי 19521-12-15, בו הוטל על הנאשם 1 מאסר על תנאי, שעבירת הפציעה בה הורשע כאן מפעילה אותו. טענה, כי הרקע להסדר הטיעון הוא קושי ראייתי, שנבע מהקושי של התביעה להביא לעדות את העדה המרכזית. הוסיפה, כי עדת התביעה המרכזית, עליה התבססה המאשימה, מסרה מספר עדויות והיה שוני בין הגרסאות שמסרה, ועניין זה הצטרף אי שיתוף הפעולה של העדות האחרות שהיו באירוע. ציינה כי ההסדר הושג במסגרת הליך של גישור. הוסיפה, כי המאשימה מודעת לחומרת המעשים ולכך שמדובר בהסדר מקל. ציינה כי הדקירות שנגרמו לנאשם 5, שהוא המתלונן, הן שטחיות. וכי העונש המומלץ להטיל על הנאשם מושפע גם מהעונש שהתביעה מבקשת שיוטל על הנאשם 5 - ששה חודשי מאסר בפועל - שחלקו באירוע דומה לזה של הנאשם 1.

אשר לנאשם 2, ציינה כי הוא הורשע בעבירה של אי מניעת פשע וכי הוא עצמו נפצע באירוע באורח קשה.

טענה כי העונשים המוצעים בהסדר מתאימים לנסיבות ולעבירות בהן הורשע כל נאשם וביקשה לאמצו.

8. ב"כ הנאשם 1 הדגיש כי העונש המוצע בהתאם להסדר הטיעון הושג במהלך גישור, והוא נובע מקושי ראייתי משמעותי, שכן, הנאשם 5, שהוא המתלונן, לא ייחס את הפגיעה בו לאף אחד מהנאשמים. העדה המרכזית מסרה חמש גרסאות שונות ובמכלול הראיות היה קושי הנוגע לעצם זיהוי הנאשם 1 כמי שדקר את הנאשם 5. הוסיף כי הנאשם 5 דקר את הנאשם 2, שהוא אחיו של הנאשם 1, וכתוצאה מהדקירה הנאשם 2 אושפז בבית חולים במשך כחודש במצב קשה. התביעה הגיעה להסדר טיעון עם הנאשם 5 לפיו היא תטען ל- 6 חודשי מאסר מאחורי סורג ובריח וההגנה תטען ל- 6 חודשי מאסר בעבודת שירות. נטען כי הפער בין העונשים מפלה את הנאשם 1 ביחס לנאשם 5. עוד נטען, כי הנאשם 5 היה זה שהחל באירוע, כאשר איים על הנאשמים 1 - 4 שידקור אותם אם לא יעזבו את המקום. לאחר מכן התפתחה קטטה שהסלימה לאחר שהנאשם 5 הצטייד בסכין גדולה ושחרר כלבי תקיפה. ציין כי העונש המוצע אמנם קל, אך הוא נמצא ברף התחתון של מתחם העונש ההולם. וביקש לכבד את הסדר הטיעון.

9. ב"כ הנאשם 2 ציין, כי הנאשם בן 21, זוגתו נמצאת בהריון מתקדם. הנאשם עצמו היה קורבן לתקיפה חמורה במהלך האירוע והיה נתון בסכנת חיים במשך כחודש ימים. טענה כי ההסדר נבע מקשיים ראייתיים משמעותיים וציינה כי כתב האישום תוקן משמעותית. עתרה לכבד את הסדר הטיעון וביקשה

לדחות את מועד ביצוע עבודות השירות, כדי שהנאשם יוכל להיערך ללידת בתו.

הנאשם 2 הביע צער על מעשיו. ביקש להתחשב בו ואמר כי ניתק קשרים עם חבריו מהעבר.

10. לנאשם 1 הרשעות קודמות בעבירות של קשירת קשר לפשע, פציעה בנסיבות מחמירות, החזקת סכין שלא כדין, איומים, הפרת הוראה חוקית, תקיפה ועוד, והוא ריצה עונשי מאסר.

לנאשם 2 הרשעות קודמות בעבירות של החזקה/שימוש בסמים שלא לצריכה עצמית, קשירת קשר לפשע, איומים, תקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, שימוש בכח או איומים למנוע מעצר, תקיפה הגורמת חבלה של ממש ועוד. הוא נשא מאסר של 8 חודשים.

11. הנאשם 1 נדון ביום 19.07.16, בת"פ 19521-12-15, בין היתר ל-12 חודשי מאסר בפועל ול-10 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים משחרורו מהמאסר, שלא יעבור עבירת פשע. אין חולק כי עבירת הפציעה בנסיבות מחמירות בה הורשע כאן מפעילה את המאסר על תנאי.

12. האירוע בו נטלו הנאשמים חלק, חמור ומסוכן. קטטה רבת משתתפים במהלכה נעשה שימוש בסכינים, עלולה להסתיים בפגיעות קשות ואף במוות. בקטטות כאלה השימוש בסכין אינו נעשה בעדינות ובזהירות, מתוך רצון למזער את הפגיעה, כאילו היה זה ניתוח רפואי, אלא באלימות משתלחת, בכח ובזעם, מתוך רצון לפגוע ביריב כמה שיותר.

כאן, הנאשם 1 דקר את הנאשם 5 בחפץ חד, דקירות רבות, כולל בבטן ובפלג הגוף העליון. נעיצת סכין במקומות כאלה עלולה לגרום לפגיעות גוף חמורות ואף למוות. הנאשם 2 היה במקום עם הנאשם 1, אחיו הצעיר, ולא עשה דבר כדי למנוע את מעשה הפשע של אחיו.

13. מעשה הנאשם 1 ראוי לעונש חמור משמעותית מזה המוצע בהסדר הטיעון. אולם, בהתחשב בנימוקים שהביאו את התביעה להסכים להסדר הטיעון המקל; בכך שהנאשמים הודו בעובדות כתב האישום המתוקן שהוגש נגדם, תוך ויתור על זכותם לנהל את המשפט עד תום ועל הסיכוי לזיכוי, מתוך ציפיה כי בית המשפט יכבד את הסדר הטיעון; בכללים הנוגעים לכיבוד הסדרי טיעון; בכך שהסדר הטיעון כאן הושג במסגרת הליך גישור; בכך שבסופו של דבר הפגיעות שנגרמו לנאשם 5 אינן חמורות; ובכך שחלקו של הנאשם 5 באירוע דומה במהותו לזה של הנאשם 1, ועל פי הסדר הטיעון שהתביעה ערכה עם הנאשם 5 היא תטען ל-6 חודשי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריא והוא יטען לנשיאת המאסר בעבודות שירות; אני מוצא לנכון לכבד את הסדר הטיעון.

14. נוכח כל האמור, אני גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

הנאשם 1

עמוד 6

א. 12 חודשי מאסר בפועל, מיום מעצרו.

ב. אני מפעיל את המאסר על תנאי שהוטל על הנאשם בת"פ 19521-12-15.

הנאשם ישא 4 חודשים ממנו במצטבר לתקופת המאסר שנגזרה עליו כאן והיתרה בחופף לה, ובסך הכל 16 חודשי מאסר בפועל, מיום מעצרו.

ג. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר שלא יעבור עבירת אלימות מסוג פשע.

הנאשם 2

א. 6 חודשי מאסר בפועל. הנאשם ישא את המאסר בעבודת שירות.

על הנאשם להתייצב לתחילת עבודת השירות שלו ביום 11.06.18 עד השעה 09:00, במשרדי הממונה על עבודות השירות במפקדת מחוז דרום בשב"ס - במתחם בתי הכלא בבאר-שבע.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים מהיום, שלא יעבור עבירת אלימות שהיא פשע.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום .

ניתן היום, י"ח אייר תשע"ח, 03 מאי 2018, בהעדר הצדדים.